

Warszawa
25 czerwca 2019 roku

Dr hab. inż. arch. Jan Słyk, prof. uczelni

Laudacja

Konrad Kucza-Kuczyński jest wybitnym polskim twórcą, teoretykiem i praktykiem architektury, aktywnym członkiem organizacji środowiskowych, zawodowych oraz znakomitym nauczycielem akademickim – mistrzem szkoły i wychowawcą kilku pokoleń młodych architektów. Wśród dzieł Profesora szczególną wartość przedstawiają jego wyróżniane i realizowane projekty obiektów sakralnych, akademickich i mieszkaniowych.

Piękne charaktery wykuwają się w ogniu. Rodzinną Wileńszczyznę Profesor musiał wcześniej opuścić, nie mogąc jej na dobre poznać. Studiował w Warszawie w trudnym czasie przełomu lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych. Może właśnie ograniczenia tego okresu znakomicie zintegrowały rocznik 1958 – grupę przyjaciół, architektów, wśród nich Profesora, wciąż spotykających się w licznym gronie na naszym Wydziale.

Na początku swej drogi zawodowej Konrad Kucza-Kuczyński miał możliwość skorzystania z inspiracji dostarczonej przez wartościową spuściznę architektonicznego dorobku międzywojnia oraz z atmosfery światowej architektury w najznakomitszym dla niej okresie lat sześćdziesiątych. Poczucie ciągłości tradycji, które widoczne jest w całym dorobku myśli i twórczości Profesora, zostało zaszczerpione przez znakomitego promotora jego pracy magisterskiej, mistrza warszawskiej szkoły – Bohdana Pniewskiego. Wkrótce po dyplomie spojrzenie to mógł Konrad Kucza-Kuczyński zestawić z praktyką architektoniczną Paryża, oddychającego nieodległą przeszłością wystawy światowej w Brukseli, dyskutującego o tak znakomitych realizacjach jak Pawilon Philipsa i klasztor La Tourette Le Corbusiera.

Po powrocie do Polski Konrad Kucza-Kuczyński starał się, na ile to było wówczas możliwe, korzystać z doświadczeń nowoczesnej architektury europejskiej. Wśród ograniczeń niewydolnej gospodarki, normatywów mieszkaniowych i technologicznej zapaści budownictwa, znalazł niszę pozwalającą realizować innowacyjne pomysły i autorskie koncepcje przestrzenne. Pracował, a później kierował Zakładem Projektowo-Badawczym Budownictwa Szkół Wyższych Politechniki Warszawskiej „ARPOL”, gdzie tworzył koncepcje nowoczesnych kampusów akademickich, między innymi w Toruniu. W zespole autorskim z Andrzejem Miklaszewskim, a później Janem Kucza-Kuczyńskim uformował wyróżniającą się w Polsce szkołę projektowania obiektów sakralnych. W tym wątku działalności nie tylko doskonalili język wypowiedzi artystycznej, ale również budowali jej podstawy teoretyczne, co znalazło wyraz we włączeniu Profesora do komisji Kurii Warszawskiej i innych ciał opiniujących inwestycje sakralne. Praca z teologami, artystami i duchownymi studiującymi reguły posoborowej liturgii stworzyła podstawy dla badań, publikacji oraz eksperckiej aktywności. Konrad Kucza-Kuczyński realizował ją na konferencjach i w fachowych gremiach międzynarodowych — między innymi w Programie Międzynarodowej Unii Architektów (UIA) „Miejsca Kultu/Miejsca Duchowe”.

Profesor jest autorem wielu znakomitych zrealizowanych obiektów sakralnych, wśród których trzeba wymienić:

- kościół Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Warszawie (1983);
- kościół i centrum społeczne w Malmö (1995);
- wielofunkcyjną Salę Zgromadzeń na Jasnej Górze (2001);
- kościół Dobrego Pasterza w Warszawie (2006);
- kaplicę-sanktuarium Matki Boskiej Jazłowieckiej w Szymanowie (2003);
- modernizację Katedry Polowej Wojska Polskiego i Kaplicy Katyńskiej (1993–2002);
- kaplicę św. Franciszka w kościele św. Stanisława Kostki (2011);
- modernizację prezbiterium fary kazimierskiej (2012).

Konrad Kucza-Kuczyński jest autorem kilkudziesięciu zrealizowanych projektów. Był wyróżniany w licznych konkursach. Nie mogąc przywołać wszystkich prac, chciałbym skoncentrować się przez chwilę na wątku twórczości Profesora, który być może umyka obserwatorom, a który z racji

MEDAL POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
25 czerwca 2019 roku

MEDAL POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
25 czerwca 2019 roku

miejsca i przyczyny, dziś nas tu, w Małej Auli gromadzącej, muszę przypomnieć. Otóż w portfolio Konrada Kucza-Kuczyńskiego, co najmniej od połowy lat siedemdziesiątych, uzbierało się blisko dwadzieścia prac architektonicznych wykonanych dla Politechniki Warszawskiej. Są to między innymi:

- studia rozwoju kampusów PW,
- koncepcja i projekt technologii Biblioteki Głównej,
- projekt audytoriów Wydziału Architektury PW,
- projekt ośrodka rekreacyjnego w Ubliku,
- projekt skweru Politechniki,
- projekty modernizacji i aranżacji wnętrz na Wydziale Elektroniki,
- projekt Klubu Absolwenta.

Konrad Kucza-Kuczyński prowadził około 220 dyplomów inżynierskich i magisterskich – bardzo wielu z Jego dyplomantów zdobywało i zdobywa nagrody w kraju i za granicą. Jest też promotorem 12 prac doktorskich. Był członkiem komisji rektorskich i senackich Politechniki Warszawskiej, od 2013 do 2015 roku – przewodniczącym Zespołu Rozwoju Kampusu PW. W latach 1990–1994 pełnił funkcję dziekana WAPW. Od 1964 roku należy do Stowarzyszenia Architektów Polskich, gdzie pełnił funkcje członka Zarządu Oddziału Warszawskiego, członka Prezydium Zarządu Głównego SARP i sędziego SARP. W latach 1996–2013 był członkiem Polskiej Rady Architektury. Uczestniczy w pracach Komitetu Architektury i Urbanistyki Polskiej Akademii Nauk oraz Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej.

Profesor jest autorem ponad 230 artykułów, esejów publicystycznych i naukowych, m.in. w czasopiśmie: „ARCH”, „Architekt”, „Architektura”, „Architektura Murator”, „Architektura & Biznes”, „Brulion Kazimierski”, „Dom i Wnętrze”, „Ecclesia”, „Inżynieria i Budownictwo”, „Kultura”, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, „Magazyn Budowlany”, „Polityka”, „Przegląd Powszechny”, „Tygodnik Powszechny”, „Znak”.

Książki Profesora, między innymi: *Czwarty wymiar architektury miasta* (Warszawa 1982); *Warsztat architektoniczny jako funkcja etyki zawodowej* (Białystok 1985); *Zasady modernizacji szkół wyższych* (Warszawa 1988); *Nowe kościoły w Polsce* (Warszawa 1991); *Zawód-architekt, o etyce zawodowej i moralności architektury* (Warszawa 2004 i 2015) – weszły do kanonu literatury fachowej, wspierającej badanie architektury.

MEDAL POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ

Warszawa
25 czerwca 2019 roku

Obraz dorobku zawodowego, naukowego i twórczego Konrada Kucza-Kuczyńskiego, który w pierwszej części wypowiedzi starałem się nakreślić, wystarcza jako uzasadnienie wyjątkowego zaszczytu, jakim jest odznaczenie Medalem Politechniki Warszawskiej. Nie jest to jednak obraz kompletny. Wspólnota akademicka tworzy bowiem wartości wybiegające poza zakres mierzony wskaźnikami, długością not bibliograficznych i cytawalnością. Słusznie pisał Umberto Eco, że w wyścigu na parametryzowane osiągnięcia Akademia z pewnością przegrałaby z mass-mediami. To co nas wyróżnia oparte jest na zaufaniu, szacunku, życzliwej interakcji oraz na etyce wzajemnych relacji. Etyce, o której mówił i pisał Profesor.

Chciałbym więc powiedzieć Państwu, jak w tym szczególnym świetle postrzegamy na Wydziale postać Konrada Kucza-Kuczyńskiego.

Choć czasem startujemy w tych samych konkursach — nie widzimy w nim konkurenta. Jest życzliwym kolegą, który zamiast budować hierarchię, skraca dystans. Tak odbierałem go w 1987 roku, gdy po raz pierwszy wszedłem na zajęcia na Koszykowej, i tak jest również dziś, gdy pomaga mi radą w sprawach związanych z prowadzeniem Wydziału. Przez fakt, że nie stara się budować autorytetu, zyskuje autorytet. Pociąga za sobą studentów, tworzy silne więzi w zespole, jest mentorem dla znajomych i nieznanym.

W kształtowaniu charakteru młodych architektów, gdzie potrzeba nie tylko wiedzy i doświadczenia, Konrad Kucza-Kuczyński jest najlepszym wzorem. Jego partnerski stosunek i skromność tworzą optymalne warunki do dzielenia się w pracy twórczej poczuciem bezpieczeństwa, własnej wartości, ale również poczuciem wspólnoty, tak bardzo dziś potrzebnym.

Doceniając wraz z Kapitułą dorobek Profesora, jestem pewien, że tworzy on wartości, z których wszyscy bardzo wiele czerpiemy. Cieszę się, że Medal Politechniki Warszawskiej trafia w ręce wybitnego architekta, znakomitego naukowca i nauczyciela, a także w ręce — jeśli wolno mi tak powiedzieć — przyjaciela Uczelni i jej Wydziału Architektury.